

Sygn. akt: III U 120/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 kwietnia 2015r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Bożena Beata Bielska
Protokolant:	sekretarz sądowy Ewelina Asztemborska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 kwietnia 2015r. w O.

sprawy z odwołania Z. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania Z. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 22.12.2014r. **znak** (...)

orzeka:

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Z. G. wniósł odwołanie od decyzji (...) w P. z dnia 22.12.2014r. znak: ENMS/15/028046969, którą to decyzją (...) odmówił mu prawa do emerytury wskazując, że na dzień 1.01.1999r. nie udowodnił wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach. Odwołujący domagał się zaliczenia do pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. w W. (wcześniej D. (...)) od 01.06.1978r. do 31.01.1994r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podniósł, że Z. G. nie spełnia warunków do przyznania wcześniejszej emerytury, gdyż pomimo osiągnięcia wymaganego wieku emerytalnego 60 lat i legitymowania się na dzień 1.01.1999r. ponad 25-letnim ogólnym stażem pracy, nie posiada wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach. Organ rentowy wskazał, że do pracy w szczególnych warunkach nie zaliczył w/w okresu zatrudnienia w (...) W., gdyż wymieniony w świadectwie pracy w szczególnych warunkach charakter pracy: obsługa maszyn do obróbki wiórowej skrzyni biegów-obróbka aluminium na sucho - nie jest zgodny ze stanowiskiem wymienionym w przepisach resortowych a nadto w ogólnym świadectwie pracy są wymienione jeszcze inne stanowiska: ślusarz, ustawiacz maszyn obróbki skrawaniem, ustawiacz maszyn i urządzeń.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 21.11.2014r. Z. G. złożył do ZUS wniosek o ustalenie prawa do emerytury.

Po rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy w dniu 22.12.2014r. wydał zaskarżoną decyzję, w której odmówił mu prawa do emerytury wskazując, że odwołujący na dzień 1.01.1999r. nie udowodnił wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach. Jednocześnie wskazano, że do pracy w szczególnych warunkach nie zaliczono okresu pracy w (...) Sp. z o.o. w W. od zatrudnienia 01.06.1978r. do 31.01.1994r.

Z. G. kwestionując w/w decyzję domagał się zaliczenia do pracy w szczególnych warunkach w/w okresów zatrudnienia i przyznania emerytury.

W ocenie Sądu odwołanie od decyzji z dnia 22.12.2014r. nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w związku z § 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A stanowiącym załącznik do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn,
- 2) w dniu wejścia w życie ustawy emerytalnej, tj. 1.01.1999r. ma wymagany 25-letni okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach,
- 3) nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE, za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa.

Przedmiotem sporu było jedynie to, czy Z. G. na datę 1.01.1999r. legitymował się 15-letnim okresem pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z treścią § 2 ust. 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Z ust. 2 tego przepisu wynika natomiast, że okresy pracy w szczególnych warunkach stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia lub w świadectwie pracy.

Z akt emerytalnych wynika, że przy ustalaniu prawa do emerytury ZUS uznał, iż odwołujący na datę 1.01.1999r. nie legitymuje się żadnym okresem pracy w szczególnych warunkach.

Przedmiotem sporu był okres pracy w szczególnych warunkach w (...) Sp. z o.o. w W. od 01.06.1978r. do 31.01.1994r.

W ocenie Sądu spornego okresu nie można zaliczyć do pracy w szczególnych warunkach.

Na okoliczność tego zatrudnienia Z. G. złożył do ZUS świadectwo pracy (k. 4a.r.), w którym podano, że w okresie od 23.05.1978r. do 30.11.2001r. pracował w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) Sp. z o.o. w W. na stanowiskach: ślusarz, ustawiacz maszyn obróbki skrawaniem, ustawiacz maszyn i urządzeń. Nadto złożył świadectwo pracy w szczególnych warunkach (k. 7a.e.), w którym podano, że w okresie od 01.06.1978r. do 31.01.1994r. wykonywał pracę na stanowisku ustawiacza maszyn i urządzeń – wydział obróbki szlifierskiej, wymienionym w dziale III poz. 78 pkt 6 Wykazu A stanowiącego załącznik do Zarządzenia nr (...) Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30.03.1985r. W w/w świadectwie wskazano nadto, iż na tym stanowisku odwołujący wykonywał pracę: obsługa maszyn obróbki części skrzyni biegów – obróbka aluminium na sucho.

Zauważyć należy, że przyznanie świadczenia emerytalnego na podstawie art.184 w zw. z art. 32 u.e.r.f.u.s. w zw. z § 2 i 4 Rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43) przez organ rentowy następuje na podstawie świadectwa pracy potwierdzającego wykonywanie zatrudnienia w warunkach szczególnych, które jednak jak każdy dokument nieurzędowy w rozumieniu art. 244 § 1 i 2 k.p.c. podlega kontroli zarówno co do prawidłowości wskazanych w nim faktów, jak i co do prawidłowości wskazanej podstawy prawnej, gdyż podmiot wydający to świadectwo nie jest organem państwowym ani organem wykonującym zadania z zakresu administracji państwowej (tak np. Sąd Apelacyjny w Białymstoku w wyroku z dnia 10.09.2013r., III AUa 310/13, LEX nr 1378578).

Wskazać też trzeba, że o tym, czy dana osoba pracowała w szczególnych warunkach decyduje rodzaj wykonywanych przez nią czynności i sposób ich wykonywania, a nie sam fakt wystawienia świadectwa pracy w szczególnych warunkach. Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu Najwyższego zawarte w wyroku z 25.05.2010r. a stwierdzające, że nawet jeżeli pracodawca uznał pracę na danym stanowisku za pracę w szczególnych warunkach, taki pracownik może nie otrzymać wcześniejszej emerytury, ZUS odmówi jej bowiem, gdy nie była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (I UK 3/10, M.P.Pr. 2010/8/394).

Z taką sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie.

Sąd w toku postępowania uzyskał akta osobowe odwołującego, przesłuchał świadków T. K. i K. P. oraz przesłuchał Z. G. w charakterze strony. Z ich zeznań i z akt osobowych odwołującego jednoznacznie wynika, iż świadectwo pracy w szczególnych warunkach zostało wystawione nieprawidłowo.

Z akt osobowych odwołującego wynika, iż został on zatrudniony z dniem 23.05.1978r. w wydziale TN na stanowisku ślusarza a z dniem 01.06.1978r. na stanowisku ustawiacza w wydziale PM. Następnie od 01.04.1985r. powierzono mu obowiązki brygadzysty na tym wydziale, stanowisko to zajmował do 30.09.1987r. Z dniem 01.10.1987r. powierzono mu obowiązki ustawiacza na wydziale PA a z dniem 01.12.1990r. stanowisko ustawiacza na wydziale otoczek, które zajmował do 20.12.1998r. Od dnia 21.12.1998r. do 31.12.1998r. był zaś ustawiaczem na wydziale PN.

Podnieść trzeba, że w świadectwie pracy w szczególnych warunkach wskazano, iż w spornym okresie odwołujący wykonywał pracę wymienioną w Wykazie A Dziale III poz. 78 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze i w Dziale III poz. 78 pkt 6 Wykazu A stanowiącego załącznik do Zarządzenia nr (...) Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30.03.1985r., a więc pracę szlifierza.

Dla przyznania emerytury odwołujący musiał więc wykazać, iż w spornym okresie wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracę polegającą na szlifowaniu, ewentualnie na ustawianiu szlifierek. Z innych spraw, dotyczących pracowników (...), toczących się w tutejszym Wydziale, Sądowi z urzędu wiadomo, iż praca ustawiacza szlifierek polega bowiem na ustawieniu parametrów szlifowania przez szlifierkę i następnie wykonaniu obróbki próbnej detalu na szlifierce, celem sprawdzenia jakości i prawidłowości szlifowania. Tymczasem Z. G.już w odwołaniu wskazywał, iż w okresie od 01.06.1978r. do 31.01.1994r. jego praca polegała na ustawianiu automatów tokarskich, półautomatów tokarskich, wiertarek, wytaczarek (k. 5a.s.), a więc jego czynności nie dotyczyły szlifowania.

Także z zeznań świadków wynika, iż odwołujący nie pracował w pełnym wymiarze czasu jako operator szlifierek, ani jako ustawiacz szlifierek.

Świadek T. K., która pracowała w Z. od 1973r. do 2000r., obrabiając detale z aluminium na wytaczarce zeznała bowiem, iż odwołujący był ustawiaczem i pracował na tej samej hali co ona. Na tej hali odbywał się montaż skrzyni biegów, była hartownia, tłocznia, obróbka szlifierska, obróbka żeliwa, półautomaty i automaty do obróbki, w tym m.in. szlifierki. Świadek zeznała, iż odwołujący ustawiał wszystkie maszyny i zastępował osoby pracujące na tych maszynach w razie ich nieobecności.

Świadek K. P. pracował w (...) w latach 1974-2001 na stanowisku ustawiacza maszyn i ustawiał automaty: szlifierki, frezarki, tokarki, wiertarki. Świadek pytany o Z. G. zeznał, iż odwołujący pracował z nim na tym samym wydziale, ale na innej zmianie. Był to dział obróbki szlifierskiej i automaty. Na tym dziale obrabiano detale z metalu i z żeliwa, robiono też odkówki na automatach szlifierskich. Świadek zeznał, iż każdy miał do obrobienia np. odkówkę i obrabiał ją na różnych maszynach. Na początku były one obrabiane na automatach tokarskich, następnie detal był oddawany na hartownię, a potem obrabiany na frezarkach i szlifierkach ręcznych i automatach. Z jego zeznań wynika, iż zarówno on, jak i odwołujący mieli angaże ustawiaczy a ich praca polegała na ustawianiu parametrów w automatach i półautomatach prętowych: automatach tokarskich, frezarkach, szlifierkach, wiertarkach, przeciągarkach. Ustawienie automatu prętowego polegało na ustawieniu parametrów jak duża warstwa ma być starta, a następnie na włączeniu maszyny i sprawdzeniu, czy ściiera odpowiednią warstwę i jeśli nie, to należało zmienić ustawienia. Świadek zeznał też, że były w zakładzie osoby, które pracowały na samych szlifierkach, byli to operatorzy szlifierek, a on z odwołującym w późniejszym okresie ustawiali im szlifierki.

Podkreślić też trzeba, że z zeznań Z. G. wynika, iż w okresie od 01.06.1978r. do 31.12.1998r. nie wykonywał on w pełnym wymiarze czasu pracy, o której mowa w Wykazie A Dziale III poz. 78 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze i w Dziale III poz. 78 pkt 6 Wykazu A stanowiącego załącznik do Zarządzenia nr (...) Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30.03.1985r.

Jak już wskazano wyżej, z akt osobowych odwołującego wynika, iż w okresie od 23.05.1978r. do 31.05.1978r. pracował on w wydziale TN na stanowisku ślusarza a od dnia 01.06.1978r. do dnia 31.12.1998r. na stanowisku ustawiacza, przy czym w okresie od 01.04.1985r. do 30.09.1987r. powierzono mu obowiązki brygadzysty.

Z. G. przesłuchiwany w charakterze strony przyznał, iż gdy przyszedł do pracy w (...), to pracował w narzędziowni jako ślusarz przez dwa tygodnie a następnie zmieniono mu charakter pracy na ustawiacza. Powyższe oznacza, iż okres pracy na stanowisku ślusarza od 23.05.1978r. do 31.05.1978r. w charakterze ślusarza nie jest pracą w szczególnych warunkach, gdyż taki charakter pracy nie został wymieniony w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Począwszy od 01.06.1978r. do 31.12.1998r. odwołujący pracował na stanowisku ustawiacza i ustawiacza – brygadzysty. Także i tę okoliczność przyznał odwołujący. Zauważyć należy, iż Sąd przesłuchując Z. G. w charakterze strony kilkakrotnie wracał do tych samych kwestii i pytał o rodzaj wykonywanych czynności (vide protokół w formie elektronicznej). Odwołujący kilkakrotnie przyznał, iż po przeniesieniu ze stanowiska ślusarza od 01.06.1978r. zaczął pracować jako ustawiacz. Początkowo jako ustawiacz pracował na 8 automatach tokarskich i wykonywał wstępną obróbkę tokarską otoczek do skrzyni biegów. Odwołujący zeznał, że początkowo pracował tylko na automatach tokarskich i je ustawiał, a następnie zmieniono mu zakres obowiązków, przy czym po zmianie obowiązków nadal pracował na automatach tokarskich a dodatkowo na szlifierce stołowej. Najpierw obrabiał detale na automatach tokarskich. Potem były one hartowane i następnie obrabiane przez niego na szlifierce stołowej, przy czym cykl produkcyjny był taki, że detal trafiał do hartowni i do niego na obróbkę kilka razy. Z zeznań odwołującego wynika też, iż gdy został brygadzystą, pracował w brygadzie w której pracownicy wykonywali czynności na automatach tokarskich, wiertarkach i na półautomacie tokarskim, żadna zaś z tych osób nie pracowała na szlifierce. Odwołujący pytany o ustawianie szlifierek kilkakrotnie zeznał, iż gdy był brygadzystą, nie ustawiał szlifierek. Dodał, iż w okresie do 31.12.1998r. nie ustawiał szlifierek za wyjątkiem szlifierki płaskiej, w okresie gdy jeszcze nie był brygadzystą i pracował na automatach tokarskich i na szlifierce płaskiej. Odwołujący zeznał nadto, iż jako ustawiacz w późniejszym okresie dodatkowo wykonywał czynności polegające na ustawianiu urządzeń pomiarowych, stanowiących oprzyrządowanie maszyn i w tym celu musiał przejść specjalne przeszkolenie.

Mając na uwadze w/w materiał dowodowy, w tym zeznania Z. G. należy uznać, iż w okresie od 23.05.1978r. do 31.12.1998r. odwołujący nie wykonywał w pełnym wymiarze czasu pracy szlifierza, tj. pracy wskazanej w Wykazie A Dziale III poz. 78 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze i w Dziale III poz. 78 pkt 6 Wykazu A

stanowiącego załącznik do Zarządzenia nr(...)Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30.03.1985r. Odwołujący albo pracował na automatach tokarskich, albo ustawiał inne maszyny niż szlifierki. Z jego zeznań wynika też, że w pewnym okresie pracował wprawdzie na szlifierce płaskiej, lecz była to tylko jedna z jego czynności.

Tym samym okresu zatrudnienia w zakładzie (...) nie można zaliczyć do pracy w szczególnych warunkach. Oceny tej nie może zmienić fakt, iż odwołujący czynności wykonywał na dużej hali, gdzie również pracowali m.in. operatorzy szlifierek i gdzie była hartownia. Istotne znaczenie ma bowiem to, jakie czynności wykonywał Z. G..

Odmowa zaliczenia okresu zatrudnienia w Z. powoduje, iż Z. G. nie będzie miał żadnego okresy pracy w szczególnych warunkach, a tym samym nie będzie spełniał warunków do przyznania mu prawa do emerytury w oparciu o art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie od zaskarżonej decyzji z dnia 22.12.2014r.